

[K. Pedersen.]

altid er interesserede i at søge andet Arbejde. Hvis man fra begge Sider faar den fulde Forstaaelse af dette, er det min Opfattelse, at Loven vil faa nogen Betydning.

Efter Lovforslagets § 2 skal der for hver Amtsraadskreds nedsættes et Nævn. Jeg er tilfreds med den Maade, Nævnet skal sammensættes paa, og med, at man har givet det en saa stor Bemyndigelse, som man har.

Til Slut vil jeg gerne henstille til den højtærede Socialminister at sørge for, at saavel Udtalelsen i Folketingets Betænkning om, at flere Kommuner i Fællesskab kan slutte sig sammen om et Arbejdes Udførelse, hvor Forholdene taler derfor, som Udtalelsen i Bilag Nr. 1 til samme Betænkning om, hvilken Art af Arbejder der kan være Tale om, kommer til Kommunernes Kundskab. Jeg tror, det vil have sin Betydning, at Kommunerne bliver gjort bekendt dermed.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Johs. Hansen: Før Socialreformens Gennemførelse kendte man i mange Kommuner særdeles vel til at sætte kommunale Arbejder i Gang ud fra det Synspunkt, at Arbejde var at foretrække for Understøttelse. Det var et Synspunkt, der ikke alene var Kommunalmedlemmenes, men det faldt ganske sammen med Arbejdernes eget Synspunkt. Ligesom de klogeste Kommunalmedlem fandt det rigtigt at foretrække Arbejde for Understøttelse, saaledes gjorde Arbejderne det ogsaa. De kom Gang paa Gang til Kommunalbestyrelserne og sagde til dem: Vi ønsker meget gerne Arbejde igangsat, vi foretrækker langt at faa noget at bestille fremfor at skulle leve af Socialhjælp. Altsaa, dette Synspunkt er gammeltkendt, vi har kendt det før Socialreformen. Efter Socialreformens Gennemførelse fik man, som det ganske rigtigt er blevet nævnt her i Dag, Indtryk af, at adskillige Kommunalbestyrelser blev mere tilbageholdende og mere ængstelige, naar det gjaldt Arbejders Igangsættelse, end de før havde været. Det er derfor naturligt, at man ved en ny Lov søger at overvinde denne Tilbageholdenhed og denne Ængstelse. Hvad dette Lovforslag tilsigter, er, saa vidt jeg kan se, alene at søge at formaa vore Kommunalbestyrelser til i samme Grad som før at sætte Arbejder i Gang, hvor der foreligger Arbejdsmuligheder, der med Rimelighed kan udnytttes.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne hilse med Tilfredshed, at den højtærede Socialminister har fremsat dette Lovforslag, og at det er lykkedes i det andet høje Ting at samle de 4 Partier, som udgør hele dette Ting, om det. Det maa under disse Omstændigheder være muligt at gennemføre Lovforslaget hurtigt og uændret. Jeg mener ogsaa, det er nødvendigt, at det sker hurtigt, for Lovens Virketid er begrænset til ikke mere end godt 15 Maanedre. Skal Loven faa nogen Værdi, maa den gennemføres meget hurtigt. Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne, at dette sker.

Oluf Jensen: Hensigten med dette Lovforslag er, som de to foregaaende ærede Talere har sagt, at skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse. Det kan vi fuldt ud tiltræde. Jeg er ogsaa glad ved de Ændringer, der er foretaget i Folketinget, og som har bevirket, at de fire store Partier der har kunnet slutte sig til Lovforslaget.

Jeg skal tillade mig at nævne et Par af disse Ændringer. Jeg finder det heldigt, hvad ogsaa en af de foregaaende Talere har nævnt, at Arbejder vil kunne udføres i Fællesskab af Købstad og Amt. Det er en god Bestemmelse, for der kan jo være mindre Arbejder, som Købstad og Amt kan udføre i Fællesskab. Det er nu fastslaaet, at de kan komme ind under denne Lov, medens det maaske uden denne Ændring vilde have været vanskeligt at faa denne Fortolkning frem.

Jeg er ogsaa glad ved den Ændring, hvorefter Loven kommer til at omfatte Arbejder, som er paabegyndt før, men fuldføres efter Lovens Ikrafttræden. Som Lovforslaget var affattet, da det blev fremsat i Folketinget, angik det kun mindre Arbejder, der nu paabegyndes; men der er mange Kommuner, der, i Tillid til at denne Lov vil blive gennemført, har paabegyndt Arbejder. Jeg forstaaar det altsaa saaledes, at naar Arbejderne er paabegyndt, men ikke fuldført, falder de ind under Loven.

Jeg hilser ogsaa med Tilfredshed, at det i det andet høje Ting er blevet pointeret, at de arbejdsløshedsforsikrede fortrinvis skal have Ret til at faa Arbejde efter denne Lov, ligesom jeg kan billige, at Bestemmelsen i Lovforslaget om en vis Betaling pr. Arbejdsdag er ændret til Betaling pr. Arbejdstime. Jeg tror, denne Ændring har medvirket til, at i hvert Tilfælde mit Parti har kunnet slutte sig til Lovforslaget.

Der er derimod en Ting, jeg ikke kan forstaa, og det er, hvorfor Forsøgerne kun deles i to Klasser, medens Ikke-Forsøgerne